

LUXAȚIE CONGENITALĂ DE ȘOLD ȘI TRATAMENTUL EI PRECOCE

(A világra hozott csípőficam és korai konzervatív kezelése)

Barta Otto

Editura Academiei, Budapesta, 1968

Cartea însumează 187 de pagini și prezintă interes în aceeași măsură pentru chirurg, ortoped, pediatru și pentru medicul de teren. Faptul că sînt citați 555 de autori și concluziile se bazează pe urmărirea clinică a 1553 de bolnavi tratați de autor, denotă o muncă intensă de redactare, ce a fost concretizată în următoarele VII capitole.

Capitolul I tratează etiologia, frecvența, răspindirea și prevenirea bolii. Teoriile etiologice sînt expuse concis. Tabelele sînt foarte ilustrative. Pentru prevenirea bolii autorul recomandă o metodă ingenioasă de înfășurare a copiilor. La sfîrșitul capitolului se face o comparație între displazia și artroza de șold, subliniindu-se importanța tratamentului precoce în prevenirea artrozelor ce pot apare în epoca adolescenței.

Capitolul II tratează anatomia, embriologia și patologia displaziei de șold. Și în acest capitol datele generale sînt exemplificate cu observații personale, care dau o amprentă originală și interesantă cărții. Capitolul se termină cu prezentarea diferitelor forme de luxație.

În capitolul III sînt cuprinse clar și succint toate simptomele clinice și radiologice, ultimele fiind ilustrate cu radiografiile bine selectate. Simptomele indispensabile pentru medicul examinator, în vederea precizării diagnosticului corect, sînt eșalonate pe puncte. De asemenea se apreciază just importanța, necesitatea sau prisosința radiografiilor. Probitatea autorului se manifestă și prin felul în care apreciază valoarea artrografiei.

Capitolul IV se ocupă de tratamentul displaziei de șold. Autorul trece în revistă istoricul terapiei și subliniază importanța tratamentului funcțional modern. În legătură cu aceasta este prezentat și un procedeu personal, care pare să fie aplicabil. Un număr suficient de pagini sînt consacrate complicațiilor, cauzelor acestora, respectiv sechelelor postterapeutice (pseudoperthes, relaxație).

Un capitol aparte — al V-ea — este consacrat momentului oportun al instituirii tratamentului precoce (tratarea într-un capitol separat a acestei importante probleme denotă preocuparea autorului în acest sens). Importanța tratamentului precoce, deși a fost semnalată încă acum 70 de ani și astăzi necesită un capitol separat. Autorul accentuează importanța depistărilor organizate și în general a evidenței.

Capitolul VI tratează evaluarea rezultatelor terapeutice. În general rezultatele în literatura de specialitate sînt cuprinse în statistici, dar potrivit relatării autorului „compararea acestora este aproape imposibilă”, dat fiind lipsa unor criterii identice în întocmirea lor. Tratamentul nu poate fi schematic, el trebuie să se orienteze după vîrsta bolnavului, relațiile anatomice, gradul luxației, inteligența părinților. La sfîrșitul capitolului autorul prezintă o metodă proprie de evaluare statistică a rezultatelor terapeutice.

Capitolul VII cuprinde materialul clinic propriu și rezultatele obținute. Bolnavii sînt împărțiți după proveniența lor geografică, vîrstă, diferite metode de tratament, displazii uni- sau bilaterale, luxații sau subluxații în V grupe.

Dacă în rîndurile de mai sus am amintit că Barta Otto afirmă că rezultatele tratamentului luxației congenitale de șold nu pot fi comparate, acum îmi permit să susțin că statistica autorului se poate „compara” cu cele mai bune statistici din literatura de specialitate.

Dr. A. Kelemen